

תת"ע 5131/12/17 - מדינת ישראל נגד מסארוה מונא

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 5131-12-17 מדינת ישראל נ' מסארוה
תיק חיצוני: 90507439041

בפני	השופט אבישי קאופמן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	מסארוה מונא
החלטה	

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, החלטתי לדחות את הבקשה לביטול פסק הדין.

ראשית, אין מחלוקת כי הנאשמת זומנה כדין לדיון ולא התייצבה. טענתה כי סברה שעקב החלטת בית המשפט בעכו לזכות נאשמים שעבירה דומה היא פטורה מהתייצבות אינה יכולה להתקבל כנימוק המצדיק אי הופעתה.

אין צורך לחזור ולהסביר חובת נאשם להתייצב לדיון בבית המשפט וחובתו לפנות ולערוך במקרה של ספק. פסק הדין בבית המשפט בעכו ניתן בהליך ספציפי ולא השפיע ישירות על הליכים אחרים. באותה עת המשיכו אלפי תיקים דומים אחרים להתנהל בפני ועשרות אזרחים התייצבו בפניי מדי יום.

כפי שנפסק ברע"פ 8892/18 ניזרי נ' מדינת ישראל (2/1/19) -

"למעלה מהדרוש אציין כי אף לגופו של עניין נסיבותיו של המבקש לא מצדיקות את ביטול ההרשעה. כידוע, סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי מתיר לבית המשפט לבטל פסק דין שניתן לנאשם אשר לא התייצב לדיון, וזאת בתנאי שקיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או לצורך מניעת עיוות דין. ויובהר - יש להצביע על נימוק של ממש המצדיק את אי-ההתייצבות לצורך הנעתם המחודשת של גלגלי המערכת השיפוטית לאחר שההליך הפלילי הסתיים בהרשעה".

במקרה זה, הנאשמת לא קיבלה כל הודעה על סגירת התיק או ביטול הדיון, אלא ההיפך הוא הנכון, בתיק בית המשפט אישור בדבר המצאת גזר הדין לבא-כוחה דאז בסמוך לאחר מועד הדיון. חזקה כי דבר גזר הדין נמסר לה וגם אם סברה כי היא פטורה מהופעה, חובה היה עליה לפנות לבית המשפט מיידית בבקשה לביטול ולא להמתין כעשרה חודשים עד שתעשה כן.

אולם מעבר לכך, הנאשמת אינה מבססת הגנתה לגופו של עניין. אמירה כללית כי ברכב נוהגים בני משפחה רבים אין די

בה ואם עד היום, שנתיים וחצי לאחר מועד העבירה המיוחסת לה, לא יכולה הנאשמת לנקוב בשם הנהג, אין סיכוי אמיתי כי תוכל לבסס הגנה בהקשר זה ולהוכיחה בהליך לגופו. כפי שפסק בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' סאלם** (25/3/18):

"לסיכום, על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה".

אף טענתה כנגד מערכת המצלמות אינה מצדיקה ביטול פסק הדין. טענתה כי בית המשפט "קבע לא אחת כי מצלמה זו אינה אמינה" אינה נכונה. אין כל קביעה מוכרת באשר לאי אמינות מערכת א'3, אלא שבהליך עליו מבקשת הנאשמת להסתמך לא הצליחה המאשימה להוכיח את אמינות המערכת. מכאן ועד למסקנה כי כל הדוחות שהופקו בידי המערכת שגויים המרחק רב.

על הנאשמת הוטל קנס בלבד, התואם את הקנס לפי ברירת המשפט. בנסיבות אלה, אף לא ניתן לומר כי העונש שהוטל עליה בהעדרה חמור ומצדיק דיון חוזר בעניינה, שכן לו הייתה בקשתה מתקבלת היה זה בוודאי רק כנגד חיוב בהוצאות בסכום שלא יפחת מסכום הקנס שנפסק.

לאור כל האמור לעיל, היעדר נימוק מוצדק לאי ההופעה, היעדר הגנה של ממש ועונש שבוודאי אינו מחמיר, **לא מצאתי כי יש הצדקה לביטול פסק הדין, ולפיכך הבקשה נדחית.**

ניתנה היום, י"א תמוז תשע"ט, 14 יולי 2019.